

QSC Audio HPR-122i/ HPR-151i

A cég – mint ahogy az Amerikában történni szokott – egy Kaliforniai garázsban indult úgy 40 éve, ahol eleinte gitárerősítőket „barkácsoltak”. A QSC mára egy széleskörű hangtechnikai kínálatot felvonultató multi-céggé nőtte ki magát. Alábbi teszt példányaink a klub kategóriába sorolhatók, ezért a próba egy kb.100 fős pub-ban történt, ami a szokásostól annyiban eltér, hogy a belmagasság kb. 8-9 m.

Mindenekelőtt néhány technikai adat. A HPR-122i egy aktív 2-utas hangfal, mely a kialakítás miatt frontként és monitorként is használható. A doboz súlyos darab (28kg), rétegelt lemezből készült kopásálló fekete festéssel, 3 műanyag hordfüllel, beépített hangfalállvány hüvellyel, hangszórókat védő acélráccsal és 9db M10-es sülyesztett anyával a különféle riggelési pozíciók kialakításához. A láda bassreflex típusú, 12"-os mélysugárzóval és 1,4"-os magas kompressziós driverrel, 75°-os kónikus tölcserben. A mélysugárzót 400W-os H-osztályú, a magassugárzót 100W-os AB+B osztályú végfok hajtja. Mindkét erősítőben analóg limiter, illetve túlterhelés elleni védelem lett beépítve. A hátoldalon XLR be- és kimenetek, hangerőszabályzó, 100Hz-es mélyvágó kapcsoló, hálózati aljzat és ki-be kapcsoló, front LED ki-be kapcsoló található.

A HPR-151i egy aktív subwoofer, 15"-os hangszóróval. A kivitel hasonlóan masszív és profi rétegelt lemez, kopásálló festés, 2 műanyag hordfűl, hangfaltartó hüvely, acélrács és a súly 44kg. A 15"-os hangszórót 700W-os H-osztályú erősítő hajtja, beépített analóg limiterrel, túlmelegedés elleni védelemmel. A hátoldalon sztereó XLR be- és kimenetek – ugyanis két topláda egy subbal is elegendő lehet –, hangerőszabályzó, magasvágó kapcsoló, fáziskapcsoló (0/180°), hálózati aljzat és ki-be kapcsoló, illetve front LED ki-be kapcsoló lettek elhelyezve. Ahogy azt korábban említettem, mindkét modell korrekt, profi kivitel, és bizalomébresztő (annak ellenére, hogy kínai összeszerelésről van szó).

A száraz adatok után jöjjenek a személyes benyomások. Bemelegítésként CD-ről hallgattunk különféle zenéket – Richard Bona, Esperanza Spalding, Sting, John Abercrombie, Van Halen. Az első pozitívum, hogy a nyomókamrás magassugárzók nem csörömpölnek (ahogy az egyébként az olcsó típusoknál gyakran tapasztalható). Kimondottan kellemes és tiszta a közép- és magas-

tartomány, mind az énekhang, mind a fúvós hangszerek esetében (szoprán szax, trombita). A 12"-os hangszóró ekkora térben kevésnek bizonyult, viszont már egy subláda is elegendő mélytel támasztotta meg a két topládat.

Ezek után következett az élőzene, mely ez esetben a Gyárfás Trio volt (Gyárfás István gitár, Oláh Zoltán bőgő, Gyárfás Attila dob), Fábíán Juli énekhangjával kiegészítve, majd később Hámori János is csatlakozott egy szárnykürttel. A stílus klasszikus jazz – standardok –, hangosság szerint finom és közepes erősségű, helyenként csúcspokkal tarkítva. Dinamikus, kiegyenlített hangot produkált a kis „cucc”, félgőzzel, bőséges tartalékkal. Más gyártókat nem reklámozva, természetesen megfelelő minőségű dinamikus és kondenzátor mikrofonokat használtam, így ezeknek, illetve a hangfalak precíz kivitelezésének köszönhetően a keverőpult hangszínszabályzóit nem nagyon kellett tekergetni. Ritka az olyan szituáció, amikor a zenét is lehet figyelni, anélkül, hogy folyamatosan a pulton kéne matatni – ehhez nyilván a zenekar kitűnő játéka is nagymértékben hozzájárult. Végül is, ha az ember koncertre megy, akkor elsősorban zenét meg hallgatni. Nos, aznap este tudtunk zenét hallgatni, ugyanis a zenekarral együtt a technika is jól „muzsikált” – elvégre ez a dolga. Az idő rövidsége miatt méréseket nem tudtam végezni, de így is meggyőzőek a hallottak.

Amiről nem esett szó, az ár: a HPR-122i 318.000,- Ft a HPR-151i 372.000,- Ft a három doboz együtt kicsivel millió fölött van, ami nem kevés, viszont a minőségért fizetni kell.

